

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schulder în București, strada
Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Ungurii și Românii.

(R.) Presa maghiară continuă a fi preocupată de viitoarea conferință interparlamentară. O îngrijește mult mai ales faptul, că comisiunea pregătitoare din Berna a conferinței interparlamentare a primit în programul viitoarei conferințe dela Bruxella și chestia naționalităților. Toate foile ungurești au înregistrat măhnite această știre. Revenind acum asupra-i, ele apelează la toți Ungurii, mai ales la guvern, „să facă tot posibilul pentru a împede pe Români în acțiunea lor dușmănoasă Ungurilor“.

Ungurii numesc adică „acțiune dușmănoasă“ faptul, că frații noștri din România „și-au propus să arete lumii adevărata stare de lucruri din statul ungar. Demaschează, cu alte cuvinte, pe guvernul maghiar, care sub pomposul titlu de „liberal“ își permite cele mai mari atrocități față cu naționalitățile nemaghiare. Ear' această demascare le este genantă tuturor Ungurilor, cari nu numai susțin un astfel de guvern, dar' îl încuragiază, împing chiar, spre politica îngustă șovinistă, ce se pune în contradicție cu principiile de libertate și umanitate, profesate și respectate în țările adevărat civilizate.

Nici nu ne îndoiim de altfel, că guvernul unguresc va și face tot posibilul, pentru-ca la conferința dela Bruxella chestia naționalităților să nu fie discutată. Va pune în mișcare întreaga diplomație a monarhiei, care, la rândul ei, va interveni pe lângă celelalte guverne — cel puțin — din tripla alianță. Austriaci, germani și poate și din alte națiuni de vor vota cu deputații unguri, pot să împedă pe deputații români în generoasa lor acțiune.

Chiar dacă 'i-ar împede înăse, chestia naționalităților, și cu ea chestia română, a făcut un pas înainte. Și încă pas mare. Pentru-că de sigur va fi un succes neobișnuit pentru noi, dacă Ungurilor numai așa le va succeda să majoreze pe deputații români și pe amicii acestora, că prin diplomația monarhiei au pus în mișcare întreaga diplomație a triplei alianțe. Ba e probabil, că se vor alia și celorlalte state, rugându-le, ca prin deputații lor să nu îngăduie la conferință o discuție atât de compromițătoare pentru statul ungar.

Vorba e însă că și pentru a ajunge la acest rezultat, Ungurii vor trebui să dea o grea luptă. Și se presupunem că au reușit. Însemnează oare aceasta că au înăbușit mișcarea națională? Împedat-au oare prin aceasta discuția chestiei naționale române? Nu. Ba din contră: au făcut ca ea să fie obiectul de preocupare și poate discuție chiar, în corpul diplomatic al Europei, unde noi din puterile noastre cu greu am pute-o ridica.

E sigur apoi un lucru: chestia naționalităților are între membrii conferinței interparlamentare amici numeroși. Aceștia vor agita chestia și la Bruxella.

Ei, când deputații maghiari se vor vedea cum cei mai celebri bărbați politici condamnă politica lor de desnaționalizare și-și exprimă regretul că în statul poliglot ungar majoritatea cetățenilor — naționalitățile — nu pot s'erba la un loc cu Ungurii, cu ce față vor invita pe ceilalți colegi ai lor din conferință la mileniu? Când deputații maghiari știu bine, cum anul trecut, la congresul demografic din Budapesta, delegații străini li-s'au furat haine, umbrele și pălării, cum la diferitele banchete date în „fő és székvaros“ oaspeții n'au încăput la mese din cauza „nesăzioșilor“ de Unguri, cum li n'au năușit foile „patriotice“, credem că nici chiar faimosul Pázmándy nu va îndrăzni să invite celebritățile politice din Europa la sărbările mileniului din Budapesta.

Și se zicem că le invită și că unii dintre membrii conferinței interparlamentare vor veni.

Și atunci folosul al nostru are să fie. Pentru-că o să se convingă despre spusele noastre. Vor vedea următoarele: la sărbările millenare ia parte numai minoritatea cetățenilor statului, ceilalți stau nemulțumiți deoparte; o să vadă o capitală nu maghiară, nici unde să bată pulsațiunea vieții tuturor popoarelor din patrie, ci unde-și s'erbează orgia Ovrei; o să vadă sărăcie cu ciucuri, — cum zice Românul, — expoziție care — ca și la 1885 — se va termina cu deficit.

Dacă pentru aceasta vor cu tot prețul să aducă „lumea“ la Budapesta, dacă acestea s'nt motivele pentru cari presa maghiară cere ca „guvernul să iese mersuri contra uneltirilor presidentului Ligei V. A. Urechii“, — nu avem nimic de zis.

Noi ne mulțumim dacă deputaților maghiari li-se vor face zile grele la Bruxella și dacă la sărbările millenare vor veni și oameni culți din Europa.

Numai așa se va dovedi sub ce despotism asiatic trăiesc naționalitățile din statul ungar. Numai așa membrii conferinței interparlamentare se vor convinge, că în adenăr, chestia naționalităților trebuie nu numai să se discute, dar' acolo unde există, să se și rezolve.

E chestie de drept și umanitate, ca așa să se întempele.

Polonezii pentru naționalități. „Nór. Listy“ are mai mulți corespondenți în Viena, adică mai bine zis, corespondenți ei de competență, deputatul Eim are o cancelarie întreagă de colaboratori-corespondenți numai pentru acest ziar frunțat al Cehilor. El însuși, deputatul Eim telefonează acum în fiecare zi ziarului seu o dare de seamă despre situație.

În numărul dela 25 c., găsim în darea de seamă a eminentului deputat-corespondent, între altele și următoarele rânduri:

„La prânzul de ieri (adecă 23 Iunie) dat de contele Goluchowski în onoarea delegaților, delegații polonezi căutau să induplece pe delegații maghiari, să permită deputaților slavi și români în dieta ungară a vorbi în limba maternă. Delegații maghiari s'au exprimat în mod cât se poate de categoric, că nu vor încuviința așa ceva“.

Presa franceză contra Ungurilor. Ziarul „L'Estafette“ publică din peana dlui G. Cantilli, unul din luptătorii naționali dela Paris, un articol, care se ocupă foarte pe larg de regimul temniceresc al martirilor români. Suferințele celor-ce zac în temnițele dela Vaț și Seghedin s'nt arătate în toată a lor tristețe. Ungurii s'nt vestejiți fără cruțare. Regretatul Nicolae Roman este arătat ca victimă a maltratărilor din temnițele ungurești.

Budgetul Austriei. După raportul comisiunii de bugetare a parlamentului austriac, veniturile modificate în preliminarile budgetului pro 1895, au ajuns cifra de 633,611.196 fl., ear erogațiunile la cifra de 633,563.587 fl. Astfel prisosul e mai puțin cu 47.609 fl., adecă cu 2,410.098 fl. mai puțin decât a fost preliminar în proiectul guvernului.

Din Blaj.

Din Blaj primim următoarele amănunte despre ancheta ce urmează în afacerea gimnasiului.

Blaj, 26 Iunie n. 1895.

Ancheta începută azi-dimineață, s'a urmat până spre seară. Cel dintâu

a fost ascultat studentul Baieș. Procurorul 'i-a făcut adevărat interogator, par'că ar fi o afacere criminală dintre cele-ce era să surpe statul. Întrebările puse se învârtiau asupra chestiei de a se ști: din al cui îndemn și dacă cu știrea și aprobarea profesorilor s'a pus pe tablou acea devisa primejdioasă statului. Atât elevul Baieș cât și ceilalți cinci, ascultați după amezai, au spus că propunerea a făcut-o studentul octavan Tiberiu Brediceanu (Lugo) și că ceilalți au primit bucuros propunerea. Dintre profesori nici unul nu a știut despre acea devisa. Înșuși profesorul Groze a văzut-o numai când tabloul a fost gata.

Măne se va urma cu interogatorului. Procurorul încă azi a telegrafat foarte mult la Budapesta.

Delegațiunile.

Delegațiunea maghiară.

Luni, în 25 Iunie n. s'a ținut a patra sedință plenară a delegațiunii maghiare sub presidul contelui Andrassy. Din partea guvernului comun au asistat ministrii: contele Goluchowski, Krieghammer, Kállay; deputații Toth și Sterneck. Din partea guvernului maghiar baronii Bánffy, Feherváry și Josika.

Președintele spune, că delegațiunea austriacă a trimis o scrisoare, în care notifică terminarea desbaterii și primirea budgetului marinei. Notificarea s'a predat comisiei de șapte.

Urmează budgetul de război.

München Aurél, referentul, își începe vorbirea cu aceea, că „proiectul de budget pro 1896 are tendența de a desvolta treptat puterea armată a monarhiei“. Prin aceasta recomandă deja la început primirea budgetului. Face apoi necesare expuneri și explicări a diferitelor titluri. Spune că budgetul present este mai mare cu 4 milioane florini ca cel trecut. Ridicarea aceasta însă nu este nouă, ci numai rezultatul decisiunilor din anii trecuți. Recomandă primirea budgetului.

Horánszky Nándor primește budgetul, dar' nu poate accepta proiectul de rezoluțiune a comisiunii de război a delegațiunii maghiare cu privire la chestia academice militare, pentru-că aceasta nu corespunde serioșității și demnității delegațiunii. Delegațiunea maghiară a hotărât la timpul seu și de atunci în fiecare an se reînnoște această hotărâre făcută după lungi și serioase chibzuiuri, în afacerea academice militare pe teritorial Ungariei, ear' în dosul acestei hotărâri stă întreaga opinie publică maghiară.

Dacă cu toate acestea hotărârile delegațiunii s'nt așa de fără rezultat, atunci

e bine să nu mai repețim din nou hotărârea aceasta, pentru-că ministrul de război a declarat seurt și hotărât, că a treia academie militară este de prisos.

Ábrányi Kornél desvooltă fără să facă propunere concretă, că ar fi bine, considerând avantajul mare, dacă pregătirea pentru cariera militară s'ar începe încă în școalele elementare.

Pulszky Ágoston constată cu bucurie, că ceea-ce privește necesitatea academice militare, toate partidele s'nt de aceeași părere și că în acest sens s'a declarat și Horánszky, care vorbește în numele opoziției. Constată însă, că necesitatea academice niciodată nu s'a declarat și de urgentă. Totdeauna aceea s'a accentuat, că dacă se va întemeia a treia academie militară, ea să se facă în Ungaria.

Dar' până când e mai ușor să acuirez pentru armată elemente cu studii academice pe cale mai scurtă și mai ieftină, e nebulia să le acuirez pe cale mai scumpă și mai lungă. De aceea nu poate consimți la cele spuse de Ábrányi cu privire la pregătirea încă din școalele elementare. De altfel aceasta nici nu se ține de delegațiuni. Cu mult mai importantă este propunerea ce se referă la a treia academie militară.

Fenyvessy Ferencz spune, că planuri de zidit fără de teritorul necesar pentru zidire nu mult ajută. Primește respective la cunoștință răspunsul ministrului comun de război fără-că să primească proiectul de rezoluțiune a comisiunii de război a delegațiunii maghiare.

Darányi Ignác crede că e diferență mare în aceste două: vor zidi academie militară pe teritorul Ungariei, ori academie militară maghiară, cu limba de propunere maghiară. După-cum se vede nu este nici un scrupul, că dacă se va face a treia academie maghiară, se nu se facă în Ungaria. Dar' după-ce s'a declarat din partea cea mai competentă, că academia din chestiune este de prisos, ar fi superflu respective nerațional să aruncăm 5—6 milioane de florini de geaba, numai pentru-ca să fie academie militară — în Ungaria. Îl face atent pe Horánszky Nándor, că în anul 1893 era contra academice militare și astfel este sclavul inconsecvenței. Primește în sfârșit atât proiectul de rezoluțiune al comisiunii de război cât și budgetul.

Horánszky Nándor reflectează la cuvintele lui Pulszky și Darányi spunând, că punctul seu de vedere și al partidului seu este, că după-ce academia militară după planul lor nu se va face, să se lase în pace întreaga chestie a academice militare.

Pulszky Ágoston îi rectifică cuvintele sale rău înțelese.

FOIȚA „TRIBUNEI.“

Margot.

Novelă.

De

Alfred de Musset.

(Urmare.)

Astfel steteau lucrurile, când într-o zi doamna Doradour avu o convorbire lungă și secretă, cu fiul seu, în urma acestei convorbiri deveniră cât se poate de misterioși și schimbau mereu cuvinte înțelese numai de ei doi. Câteva zile în urmă doamna Doradour zise către Margot, „Draga mea copilă, ai să-ți vezi părinții; căci vom petrece toamna la Honville“...

V.

Locuința doamnei Doradour la Honville, era aproape de Chartres, dar' și mai aproape de moșia unde locuiau părinții Margotei. Nu era un castel această locuință, ci casă frumoasă de vară încunjurată de un parc. Doamna Doradour venia rar de tot la Honville. De ani mulți villa era locuită numai de un bătrân îngrijitor. Drumul grăbit, precum și secretele între mamă și fiu o neliniștiră pe Margot și o puseră pe gânduri.

Doamna Doradour nu era încă bine instalată la Honville, când apărură deja o procesiune de zece uriași pășind doi cu doi în bună ordine; era familia Piédellieu, care venia ca

să-și facă complimentele: mama, avea în mână un coșuleț cu fructe frumoase, flăcăii fiecare câte un glastru de flori, ear' tata doi pepeni pe care îi alege el însuși din pepeniște D-na Doradour primi darurile cu obicinuita ei bunătate, și fiindcă prevăzuse visita lor, scoase dintr'un dulap de mătasă colorată, o dantelă frumoasă pentru mama și o pălărie cu margini late și cu ciucuri de aur pentru tata Piédellieu. Margot apărură apoi strălucind de veselie și sănătate; ea fu primită de ai sei cu brațele întinse și sărutată și îmbrățosită pe rând. Doamna Doradour începură apoi să o laude, să o numească copila ei, să-și laude bunătatea, blândețea, și spiritul și toate zece sărutările primite nu-și colorară fața cu cuvintele nașei, Mama văzându-o atât de strălucindă, îi haine atât de frumoase, jură că copila ei e cea mai fericită, și nu putu să se rețină de a o îmbrăța, zicându-i că nici odată nu a fost așa frumoasă ca acum. „Așa e, așa, într'adevăr“, răspunse tata privindu-o fericit. „Da, așa e“, repetă o voce, care o făcea pe Margot să tremure ca o frunză...

Era Gaston, care intrase tocmă acum în casă.

În urma lui, ușa remase întredeschisă și prin crepătură se zări figura sărăcăcioasă a păzitorului de curci Pierrot. El urmărise pe stăpânii sei din depărtare, ca să o vadă pe Margot. Nu îndrăznia să intre, dar' îi zimbă prin crepătura ușii. Cine e băiatul și ce voește? întreba doamna observându-l. „Vină și spune ce dorești“ îi zise ea, dar' s'ermanul

băiat pentru o lume nu ar fi trecut pragul. El mai privi odată la Margot, apoi fugi cât îl țineau picioarele.

„Spune-mi dacă în adevăr mă aflu frumoasă?“ își zicea Margot de nenumărate-ori și eși, ca-și-când ar fi vorbit cu Gaston. Era acum singură în grădină, părinții ei plecaseră de mult. Apoi continuă:

„Eu nu îndrănesc să-și privesc în față, și el, nu știu cum se face, îmi spune în gura mare lucruri care mă fac să roșesc? Trebuie că la el acesta e obiceiul, sau doară îi s'nt atât de indiferenți; și totuși când un bărbat îi spune unei femei că e frumoasă, aceasta însemnează aproape ca și o declarațiune de amor“...

Margot se opri la această idee — întrebandu-se că oare ce e declarațiune de amor? Auzise mult vorbindu-se despre această minune, dar' nime nu o clarificase în această privință. Cum se spune cuiva că iubești? se întrebă. Nu-și putea închipui că aceasta se putea face în mod obicinuit prin două cuvinte: te iubesc. Își zicea că trebuia să fie un ce particular, vre-un secret, vre-o limbă misterioasă plină de farmec și de pericol. Nu cetise în viața ei nici un roman, o singură istorie, a unui brigand din Sicilia, care răpise pe o călugăriță, îi veni odată în mână, dar' ea nu înțelese aproape nimic. Apoi părintele îi spusese, că toate romanele s'nt nebunii, că nu trebuie să le cetim; ah! și cum ar fi voit să se știe, să aște adevărul, dar' pe cine să întrebă?

Odaia lui Gaston era acum mai departe de ea ca la Marais; numai din când în când îi zăria capul blond la geam. Dar' în fiecare dimineață răsună clopotul în curte. Era bătrânul pădurar, care invita pe Gaston la vânat. Margot îl privia pe Gaston din umbra perdelelor, cum traversa curtea încungurată de câni și cu pușca pe umăr. Ea îl vedea urcându-se pe cal, și îl urmăria cu ochii până-ce dispărea în negurile cari acoperiau câmpul. Îl urmăria, ca o castelană închisă, ale cărui amant pleacă să lupte pentru mormântul sfânt în Palestina. Se întempla de mult-ori că Gaston în loc să ocolească cel dintâu gard ce-î venia în cale, îl săria în fuga calului. Ea îl urmăria de sus cu ochii plini de grije, și de dulce reproș. Margot își închipuia vânătoarea ca un pericol de moarte. Când se întorcea Gaston, de către seară plin de praf, îl măsura din cap până în picioare ca să se asigure că nu e rănit; ca-și-când ar fi venit dela război; când apoi își desfăcea traista de vânat, și scotea din ea câte un epure sau câteva potârniche, 'i-se părea că e un erou învingător, încercat cu prada inimicului.

De ce se temu Margot, se întemplă în adevăr într'una din zile. Gaston sări peste un gard, căzdu de pe cal și se rătăci la o mână. Acest accident fu cauza unei emoțiuni ne mai pomenite! Toată prudența o părăsi, își perdă cumpătul și era aproape de leșin; își frângea mâinile, rugându-se cu buze tremurânde pentru scăparea lui; și toată rana nu fu decât o

zgârietură! Cu toate acestea pe ea o dureau, și ar fi dat nu știu ce ca să poată șterge picăturile de sânge ce picurau din mâna lui. Ea își luă în buzunar cea mai fină și brodată batistă ce o avea, și aștepta cu nerăbdare momentul în care să-î o poată oferi ca să-și învelie o singură clipită mână în ea. Acel moment veni în adevăr, în decursul mesei, rana lui Gaston începuse să sângere, dar' crulul băiat refușă batista ei, și își învelii mâna mai bine într'un serviet. Margot simți un negrăit amar, și ochii 'i-se umplură de lacrimi.

Totuși nu îi venia să creadă că Gaston îi refușă amorul; poate-că el făcea numai din nebagare de seamă. Și ce era de făcut? S'ermana Margot suferia cu resignațiune, apoi ear' se impacienta. Evenimentele cele mai indiferente erau pentru ea motive de bucurie sau de supărări. Un cuvânt bun, o privire de-a lui, o făcea fericită și mulțumită pentru o zi întreagă; și earăși când trecea prin salon fără-ca să o observe, când pleca seara fără-ca să-î adreseze salutul obicinuit, ea petrecea noaptea bătându-și capul: cum, și prin ce 'i-a putut supăra?... Dacă se așeza din întemplare lângă ea, dacă admira vre-un lucru făcut de mâna ei, s'ermana nu mai putea de fericire și de recunoștință... Dacă la masă refușă vre-o bucată oferită de ea, își închipuia s'ermana că nu o mai iubește

(Va urma.)

Contele Apponyi Albert protestează în contra celor zise de Pulszky și în contra cărora a protestat și Horánszky Nándor, că adevărul în chestia academiei militare astăzi toate partidele sunt în deplină consonanță. „Am accentuat — zice Apponyi — cuvintele astăzi și în deplină consonanță, cuvinte pronunțate de Pulszky, pentru-că în ceea-ce au fost în consonanță toate partidele astăzi, au fost și în trecut, adevărul în ceea-ce privește puterea armatei și desvoltarea ei. În chestia aceasta a fost într-adevăr deplină înțelegere între toți membrii partidului meu. Amintesc cele mai înfocate discuții ale parlamentului maghiar, discuțiile asupra întăririi armatei unde am spriginit partea ce se refere la întărirea și desvoltarea armatei. Dar și atunci ca și acum am excepțional lipsa de deplină sinceritate. În urma acestora e de prisos să se accentueze cuvântul astăzi. Nu este nici corect nici de dorit să se vorbească despre noi ca despre păcătoși pocăiți. Chestia cu puterea armatei, după convingerea mea întemeiată pe experiența multor ani, consistă în aceea, că eu și partidul meu vrem să introducem în armată, afară de elementele materiale care nutrec această putere și acel mai presus de toate nutritor element, pe care o reprezintă — nu naționalitatea maghiară cum zise Darányi, ci național maghiar, națiunea politică maghiară. Și chiar în interesul acestui nutritor element, în interesul acestei puteri elementare am reînnoit noi pretențiunile nu de noi inventate, ci pretențiunile pe care le aveau străbunii nostri încă dela începutul veacului acestuia: învățământul militar unguresc. Acesta a fost și principiul delegațiunii, deși în măsură mai restrânsă, pentru-că deja delegațiunea din 1871 a dorit, ca în „institutiile militare ce se vor întemeia de aici înainte, unele din obiecte să se propună în limba maghiară”. Dela această dorință delegațiunea s'a depărtat din an în an tot mai tare. Eu și partidul meu ținem și astăzi cu energie la acest punct de vedere. Că nu facem nici o propunere și că deja de doi ani am renunțat la ori-ce propunere, se poate explica astfel, că propunerile noastre nu ar fi avut nici un succes.

„Dar” cu toate acestea vom susține realizarea ideii în parlamentul țerii noastre.

Primește budgetul, respinge însă proiectul de rezoluție al comisiei de război a delegațiunii maghiare precum și votarea celor 40.000 fl.

Tisza Istvan apără proiectul de rezoluție a referentului Münich Aurel și polemizează cu antevorbitorii. Crede că dacă e gata planul academiei militare, atunci se poate găsi ușor și terenul necesar. După părerea sa armata până când e armată comună, nu poate face cultură maghiară precum nu poate face nici germană ori cehă.

Contele Zichy Nándor deneagă votarea celor 40.000 fl. și ia la cunoștință simplamente răspunsul ministrului comun de război.

Keglevich István e contra proiectului de rezoluție a comisiei de război a delegațiunii maghiare. Crede că este destul dacă se ia la cunoștință răspunsul ministrului comun de război. Ar fi mai bine dacă cele 40.000 fl. s'ar da soldaților pentru cină caldă. Spune că partidul apponyist n'are drept când aduce în legătură afacerea academiei militare cu legea despre întărirea armatei, pentru-că învățământul și calificarea militară n'are de a face — cu întregirea armatei.

Au mai vorbit Horánszky, Münich, Hegedüs, Zichy, Tisza, Fenyvessy și Keglevich.

În urmă proiectul de rezoluție a fost împărțit în 2 părți: mai întâiu au luat la cunoștință răspunsul ministrului comun de război, apoi l-au îndrumat pe ministrul să pregătească planurile academiei militare și pe anul viitor să le prezente delegațiunii maghiare și pentru acest scop i-au dat voie să useze de cele 40.000 fl.

A urmat desbaterea specială, în decursul căreia s'au primit 4 puncte. Restul s'a continuat Marți.

— Delegațiunea austriacă. —

La ordinea zilei este budgetul de război.

Salvadori vorbește despre respective contra dnelului.

Paťak vorbește despre anii de serviciu și spune, că este prea lung serviciul. Aduce ca exemplu Germania, unde serviciul militar durează numai 2 ani. Urgentează reforma procedurii penale la miliție, amintește brutalitățile în armată și aduce mulțumiri ministrului Krieghammer pentru energia cu care se pedepesc brutalitățile în armată.

Pattai amintește despre atacurile presei maghiare în contra armatei comune și cere intervenție urgentă și energică în contra acestei păcătoșenii.

Kaftan prezintă un proiect de rezoluție, în sensul căruia să fie primiți în armată și copiii ofițerilor în rezervă, care sunt oficiali de stat, cu aceleași privilegii și favoruri ca și băieții ofițerilor activi.

Barvinszky vorbește la procurarea exegintelor armatei în interesul industriștilor mici.

După desbaterea specială budgetul ordinar s'a primit, ear' proiectul de rezoluție al lui Kaftan s'a respins.

La pertractarea budgetului extraordinar, Pattai cere pentru ofițeri până la al 9-lea rang, să se voteze adaus la leafă din cauza scumpetei.

Propunerea aceasta dimpreună cu întreg budgetul extraordinar a fost primită.

La sfârșit ministrul comun de război a răspuns la o interpelare a lui Bianchini relativ la furnizarea alimentațiunii, spunând, că furnizarea o face firma Eisler, contractul e încheiat până la 1901 și că firma aceasta până acum n'a dat nici un motiv la plângere de ori-ce natură.

La urmă ministrul respinge învinuirile făcute la adresa ofițerilor dela administrația militară și dela marină.

Spicuri din foile maghiare.

„Nemzeti Újság” în numărul seu dela 26 Iunie istorisește, că deputatul și membrul în delegațiunii Fenyvessy Ferencz, cu mai mulți colegi ai lui, s'au dus în Viena într-una din serile trecute la Ronacher, vestitul loc de petrecere.

„Aici — scrie numitul ziar — spre marea lor bucurie au dat de un tânăr artist maghiar, Rigó Adolf (de sigur nici boțezat nu este!), care delectează pe Vienezi cu fluieratul seu artistic”.

În fine, și-au găsit și Ungurii arta!

Din Bucovina.

Suceava (vechia metropolie), 21 Iunie a. c. (Starea actuală a diocesei).

(Urmare și fine.)

Să vedem acum ce au lucrat masca-ragii din reședința arhiepiscopescă pe terenul național, căci ei se laudă în fața Românilor, că guvernul de aceea e contrarul consistoriului, pentru-că acesta se ocupă de chestiile naționale, vrea să ridice națiunea română la înălțimea ei de odinioară, în loc ca toată activitatea lor să fie îndreptată numai și numai spre fericirea bisericii.

Aci a documentat de altminterlea putredul consistor o putere mare și o viclenie de șerpe.

Dar' într'al cui folos? Starea actuală a bisericii și a națiunii este rezultatul activității consistoriului actual.

Căci stăpânii actuali contra așteptării din popisimplișiproști, *) — așa e termenul — printr'o alegere nenorocită ridicăți la posturi peste priceperea lor de înalte, s'au simțit deodată și foarte bine în starea aceasta.

Numai de una se plângeau și-i cuprindea spaima necontentit, când auziau că vre-un preot în diecesă își împlinește conștiința datorințele sale, și dacă posedă încă tărie morală, par'că li-se apropia sfârșitul, par'că acest preot sosia să le iee cărja din mână. Drept aceea ei au stăruit din toate puterile să-și întărească stăpânirea prin delăturarea tuturor membrilor buni ai bisericii cu ori-ce mijloace. Dovadă e starea actuală a diocesei.

Să ne întrebăm, câte parochii s'au ocupat din partea consistoriului numai după merite. (E timpul și ar fi foarte interesant să publice acum fiecare preot după câți ani de servicii, și sub ce fel de condițiuni a ajuns la parochie!).

Astfel și-au întărit netrebnicii domnia lor, prin stăruirea sistematică a tuturor elementelor bune, și prin nimicirea totală a conștiinței de sine în preot; pe de altă parte au știut bine întrebuința virtutea Românilor de a ține la neamul și la părinții sei, creând o solidaritate sub principiul înrudirii, a cărei urmare este nepotismul blăstemat.

Planul lor era din capul locului de a crește și a înmulți niște ființe slugarnice pentru îngrășarea burtelor din consistor. Vai de păstorii ce se păstoresc pe sine înșiși. Au păstorii nu trebuie să-și păstorească turmele. Voi mâncați grăsimia și vă îmbrăcați cu lână, dar' turma nu o păstoriți. Ezechiel Cap. v. 34. 2—4.

Dar' din fericire nu li-a succés; nici nu e natural, că o diecesă întreagă să se pună la dispoziția arbitriului unei clici desfrânate și decăzute. Aproape este timpul, când va întreba preoțimea de stăpânii sei, unde este credința, virtutea, idea condu-

*) Unul dintre ei a fost profesor universitar fără să fi făcut măcar bacalaureat.

cetoare a dreptcredincioșilor bisericii orientale.

„Călătoreșcul” vorbește cu mahnire despre trecerea unei mulțimi de oameni în Rarance la unire. Știe el oare, că în momentul acela de desperare i'a ordonat metropolitul Silvestru arhimandritului Miron, să plece imediat în comuna numită, spre a apără biserica și a aduna earăși fiii ei?

Știe lumea ce-a făcut zelosul consilier? El s'a opus ordinului și a plecat la o nuntă! Ce s'a întâmplat cu Rarancea știe parochul local foarte bine.

Cât a amărit acest cameleon galițian vieța răposatului metropolit, poate mărturisă preoțimea întreagă.

Lui i'a trebuit națiunea română spre a ajunge la cârja metropolită.

Mai bine nu venia în mijlocul Românilor decât să cauzeze atâta corupțiune prin exemplul propriu.

Cât s'a opintit să-l țină departe de societatea română pe arhimandritul Vladimir de Repta, distinsul și nepătutul profesor dela universitatea din Cernăuți! Cu câtă stăruință a căutat cinstitul Miron să-l depărteze din ori-ce post din comitetul societății pentru cultura și literatura poporului român din Bucovina! Dar' la urmă ce s'a întâmplat? Miron o știe, și o simțește adânc.

Să ne mai ocupăm nițel de unii consilieri în special.

„Călătoreșcul” într'un număr din „Gazeta Transilvaniei” descopere, că metropolitul Silvestru a suferit pe patul morții, numai pe Ciupercovici pe lângă sine. E posibil, dar' de bună-seamă n'ar fi făcut-o aceasta dacă știa, că pe timpul apolițiilor sale această „prima în audiență pe un Silvestru Daschkewicz prin ascuns și se bucura de lacrimile metropolitului”; pe din față însă nu lipsia nici un hram unde să nu hodoroască de salvarea neamului românesc.

Nu vrem să facem atent și guvernul la capacitatea și onestitatea acestuia, deoarece-ce ne bucurăm acum de un guvernor destul de înțelept și obiectiv în judecarea referențelor noastre.

Presupunem la contele Gös o răbdare foarte mare în contact cu vicarul atât de mărginit (Dovadă trimiteria circularului de mai deunăzi, prin care a adus și guvernul în perplexitate).

Trecem acum la altă față bisericească, și acesta este vestitul arhimandrit Miron Calinescu.

Dacă pătrunzi în cugetul, în firea, în perioadele vieții a acestui „titan”, îți vin de sine în gând cuvintele prorocului: „Și tu ai zis în cugetul tău, în cer mă voi uia, deasupra stelelor cerului voi pune scaunul meu; șed-e-voiu peste munții cei înalți, șed-e-voiu deasupra norurilor, fi-voiu asemenea celui Preainalt”. (Isaia 14, 9—13).

Să vedem, de era îndreptățit, să se sue așa de tare în cugetul seu?

Pună-și mâna pe piept și marturisească dacă a fost îndreptățit la procedura aceasta? Ce ai ajuns tu stăfie îngâmfată? Unde ți-e mitra? Degeaba mai aspiiri la ea acum!

Și oare să nu fie adevărate cuvintele prorocului: „Și acum iniad te vei pogori, și întemeliile pământului!” (Isaia 14, 15).

Spre caracterizarea lui Bejan e destul dacă descoperim, că primirea lui Iwanowicz în consistor e meritul lui, aducând în toate mijloacele propunerea sa la îndeplinire. Se mai sunește, că cinstitul acesta și-a adus după moartea lui Silvestru deodată aminte de obârșia sa din Slavi.

Ce se atinge de întâiul protopop al diocesei Reus cav. de Mărza, observăm că „Călătoreșcul” a străbătut întunerecul misterelor. El ne aduce date pozitive; îl rugăm numai să ne comunice mai multe și mai exact; noi din parte-ne îi promitem, că-i vom sta într'ajutor. — Dacă se vor lăși despre toți protopopii astfel de faime, precum toacează asupra întâiului protopop, atunci perdem curată nădejdea în revendicarea bisericii. În durerea noastră credem, că faimele acestea se țin numai de mintosul Reus.

Se vorbește de parochia Vicovului, de parale, daruri primite dela un administrator; se istorisește mai departe de niște Jidovi mijlocitori; mai de mult era vorba de o cercetare disciplinară, care s'a sistat mai târziu. În scurt „Călătoreșcul” samănă să fie bine informat; îl rugăm cu toată insistența să publice toate câte le știe, căci dacă el este un fiu adevărat al bisericii, e îndatorat a depărta dela maică-sa ori-ce pată cauzată prin decadența altui fiu netrebnic. Noi voim lumină! Atăta putem publica, că răposatul Silvestru era foarte mahnit asupra referentului seu, voia chiar să-și iee referatul; regretăm numai că a fost mișcat prin niște lacrimi de crocodil.

Dar' nu trecu multă vreme și întâiul protopop eară a început a se clătina. Calinescu și Bejan se luptă cu o desperare ne mai auzită spre a-l susține; poate ar fi fost înzădărit opintelele celor doi tovarăși, dacă întâiul protopop nu ar fi căpătat o nouă proptea

și anume pe o ființă robustă cu numele Rachmistriuk, cantorul pentru strana ruteană a catedralei, care joacă în timpul din urmă un rol însemnat în toate încercările lui Reus.

După multă rătăcire și-a aflat și Rachmistriuk locul pentru care e merit. Clica s'a mărit acum, ea constă din patru.

Atragem atențiunea guvernului asupra apucăturilor stricăcioase ale acestei clici și asupra elementelor din care e compusă; ne pare rău că implorăm ajutorul guvernului dară nu mai putem suferi; consistoriul actual așa de pătat, încât nu mai e în stare a face rindueală în diecesă. Și ce trebuie să te mire mai tare, clică păcătoasă până acum mai ținea la un loc, corupțiunea a ajuns însă așa de departe că, urmând sistemul lor de jaf, se defaimă unul pe altul în ochii publicului. Bine a zis înțeleptul Solomon: „Groaznic lucru este când însași răutatea mărturisește și vinovățește. Cap 17. 10.

Soartea poporului băstinaș din Bucovina atiră acum dela următoarea grupă:

A. Ciupercoviciu

Calinescu—Bejan—Reus—Rachmistriuk

Stocki—Pihleah.

Acestia sunt acum reprezentanții și apărătorii dreptcredincioșilor bisericii greco-orientale!

Sântem curioși ce-și gândește contele Gös, care a venit cu oare-care idealuri în țeara noastră, despre biserica greco-orientală, având de lucru cu astfel de reprezentanți, care decid acum asupra destinului poporului băstinaș.

Conferențele cu Galițienii uniți urmează necontentit; unde vom ajunge, nu știm, căci publicul nu are știre despre obiectul discuțiunilor, numai atâta se știe, că toate protocoalele ședințelor din consistor se supun guvernului, încât și ampoliații dela guvern se miră și își bat joc de servilismul consistoriului actual.

Știe oare consistorul, că acum și o parte din preoți urmând exemplul stăpânilor, apropiie turmele lor de cele galițiene unite?

Oare sultanii cufundați în desfrânările și ticăloșiile haremului din reședința arhiepiscopescă nu simțesc potopul ce se apropie cu pași gigantici de noi? Nu se tem că toate acestea se vor răbuna asupra tidvelor lor deșerte?

Nu ne rămâne alta decât să sperăm în viitor, căci dela ocuparea scaunului vacant metropolitian depinde salvarea bisericii noastre greco-orientale.

Pregătirile pentru elaborarea unui Memorand, a unei icoane adevărate despre starea actuală a diocesei s'au început deja. Este în interesul tuturor preoților orientali de a scoate acum toate relele la iveală până nu e târziu și până ne stau deschise coloanele „Tribunei” dincolo de Carpați.

Căci sub stăpânirea consilierilor actuali arborele național nu numai că nu a produs nici un fel de fructe, ci până și de rădăcina lui s'au apropiat o mulțime de vermi care îl amenință cu perirea. Să depărtăm deci toți vermi străicăcioși dela rădăcină și toate buruienile care întunecă holda mănoasă. Astfel putem aștepta și niște fructe îmbucurătoare, de care s'ar îndulci și urmașii nostri mărind pe strămoșii lor că au știut săd și păstra o comoră atât de sfântă.

Cât de bine ar fi acum să fi ascultat mai înainte de cuvintele evangelistului Mateiu cap 7:

Păziți-vă de prorocii mincinoși, din fructele lor fi veți cunoaște. Se culeg oare struguri din spini, sau smochine din ciulinii? Așa tot pomul bun poame bune face, ear' pomul putred poame rele face. Nu poate pomul bun să facă poame rele; nici pomul putred să facă poame bune. Tot pomul care nu face poame bune se taie și se aruncă în foc.

Dar' încă nu e târziu. După elaborarea Memorandului ar fi bine să se adune întreaga preoțime în Cernăuți spre a desbate serios toate chestiunile referitoare la biserica gr.-or. și spre a delătura odată pentru totdeauna batjocura făcută în diecesă de consilierii actuali.

Un preot.

Revista politică.

(Din conversațiile Împăratului cu delegații). Cu ocazia prânzului întâiu, dat de M. Sa membrilor delegațiunilor, Monarchul a vorbit între altele și cu deputații Dr. Herold (ceh) și Barvinski (rutean).

Pe cel dintăiu M. Sa l'a agrăit astfel: „Îmi pare afară din cale bine, că anul acesta ați vorbit mai domol!”

Dr. Herold: „Caut totdeauna să dau expresiune convingerilor mele”.

Împăratul: „Și în chestiunea Bosniei v'ați pus pe un punct de vedere obiectiv”.

Dr. Herold: „Aceasta este totdeauna intenția noastră”.

Cătră profesorul Barvinski: „Trebuie să mai stai încă o vreme în Viena, nu-i așa?”

Barvinski: Da, Maiestate; cred însă că vom isprăvi cu budgetul și alte afaceri importante până la sfârșitul lunii Iulie.

Împăratul: „Dar' ați voi deja să mergeți și acasă, nu-i așa? D-ta ai mult de lucru în afaceri școlare”.

Barvinski: „După puterile mele mă nisuesc a contribui la propășirea culturală a națiunii mele”.

Împăratul: „Foarte frumos!”

Mar multe foi din Viena afirmă din isvor sigur că cu același privilegiu Monarchul s'a fi exprimat în mod foarte nefavorabil asupra stângei germane cătră deputatul fruntaș al ei, Dr. Promber.

*

(Partidele cisleitane față cu ministerul Kiehlmansegg). În ședința dela 25, Reichsrathul a votat ministerului „provisor” de funcționari, un provisor budgetar de 2 luni. Aceasta este deja al treilea provisor asupra budgetului pe 1895, care nu e încă votat, nici desbătut. Cu acest privilegiu, conducătorii partidelor au ținut de datorință a explica pe scurt poziția în care se pune față cu noul cabinet.

În numele Cehilor-tineri, Dr. Kaizl a declarat, că nu s'a întâmplat nimic, ceea-ce s'ar pută considera ca o presupunere pentru o schimbare în atitudinea partidului seu. Cehii-tineri stăruiesc nainte în atitudinea lor opozițională și au votat contra provisorului budgetar, rezervându-și a motiva mai deaproape purtarea lor cu privilegiul discuției generale asupra budgetului.

Președintele clubului polonez, Zaleski și-a exprimat părerea de rău, că stânga a eșt din coaliție și că aceasta nu mai există. Totdeodată însă și-a exprimat speranța, că pe viitor contrastele se vor domoli.

Conducătorul germanilor-liberali, contele Kuenburg, a declarat în numele partidului, că acesta e gata, a face posibilă expediarea afacerilor mai departe pentru guvernul provisor actual.

Clubul Hohenwarth a votat budgetul provisor fără a-și da declarația.

Răscoala în Macedonia.

Știri particulare.

(După „Noue Freie Presse.”)

Știri autentice din Macedonia lipsesc. Tot ceea-ce s'a publicat până acum sunt mai mult sau mai puțin șvonuri. Numai luptele dela Kratovo se confirmă, care, din norocoase ce erau la început, s'au sfârșit rău pentru răsculați.

Ori-ce comunicație la graniță e aproape întreruptă, comunicația prin soli d'asemeni cu totul imposibilă.

Decursul răscoalei pare a confirma experiența veche, că isbucnirea lui pricinuește exagerări din ambele părți, care împinge pe locuitorii în munți și astfel lăteșc mișcarea. Despre modul cum a isbucnit răscoala există diferență de păreri. Sigur este, că persoane singuratic s'au strecurat prin distanțe între posturi militare. După diferite isvoare numărul strecurăților variază între 100 și 400 inși. Din cercurile Cocian, Cratovo, Chichievo încă de mult veniau știri, din care se putea concluda la întărire extraordinară a populației în urma misiunilor administrației și parte în urma agitațiunilor emisarilor.

Răsculații sunt în cea mai mare parte înarmați cu puști Martini.

Știrea despre răscoală a produs la granița sudică a Bulgariei o stucindare puternică. Locuitorii din Kibudimare au jertfit relativ sume mari comitetului macedonean.

În Sofia domnește liniște, numai (!) în centrul orașului, unde mai ales convin Macedonenii, se poate observa multă mișcare. În giurul fiecărui cetitor se stringe o gramadă mare de oameni.

La ziarele macedonene incurg mulțime de cotisațiuni mici; localurile redacțiilor sunt încungurate de mulți Macedoneni, cari au familii în ținuturile răs-culate.

Comitetul macedonean ține ședințe peste ședințe, dar' n'a adus încă nici un conclus. Se cer ajutoare de bani prin apeluri în ziare și răspândite pe stradă. Conducătorii partidelor n'au luat încă poziția, ceea-ce ar arăta la isbucnirea pripită a răscoalei. Până acum nu s'au întreprins pași diplomatici sau reprezentativi, afară din partea comisarilor turcești, cărora ministrul (bulgar) li-a dat asigurări liniștitoare.

Proprietar: T. Liviu Albini.

BORSZÉK

în comitatul Csik, Transilvania.

Baie de primul rang.

Între nepătrunse păduri dese de brad 900 M. (2750 urme) peste suprafața mării.

Factori vindecători: climă înaltă subalpină, aer curat bogat în ozon, excelente izvoare vindecătoare de apă feroasă și liberă de fer conținând acid carbonic, băi reci cristaline conținând fer și acid carbonic, băi feroase de mlaștină, băi de putină conținând acid carbonic sau cetină de brad, institut admirabil aranjat de hidroterapie, masaj și electricitate.

Borszék-ul e recomandat de autorități celebre din țară și din străinătate pentru: toate felurile de anemie, gâlbănare, boale de stomac și de intestine, conturbațiuni de digestiune, boale cronice de rinichi și vezică, tuse seacă, expectorații de sânge, catar de plămâni, catar cronic de laringe, boale de nervi, boale femești, scrofule, reumă și podagră, mai ales însă ca băi întăritoare și oțelitoare.

Începutul sezonului la 15 Iunie, durata până la 15 Septembrie.

Călătoria la Borszék: Oaspeților sosiți în gara dela Reghinul-săsesc le stau la dispoziție pentru călătoria mai departe calea comode de ale întreprinderii de diligență obligată prin contract. Călătoria se face fără întreruperi mari schimbându-se caii. Prenotările (pentru locuri singuratic sau calea întregi) sunt a se adresa prin scrisoare sau telegraf la întreprinzătorul:

Miklós-Görög, Szász-Régen. — Prețurile sunt regulate.

Renumita apă minerală de Borszék se umple și se astupă cu cele mai excelente aparate moderne și se pune în vânzare limpede ca cristalul în deplina ei putere rectoritoare și musantă.

Recunoscută de cea mai curată și mai sănătoasă apă minerală naturală. Dreptul de vânzare exclusivă a apei noastre îl are bine reputata firmă **Lazăr & Verzár în Brașov** (Brassó), și deci toate comanda sunt a se adresa la numita firmă, care le execută în cel mai prompt și mai convenabil mod ab Borszék sau Reghinul-săsesc.

Comandă mai mici pentru consum privat execută și direcțiunea subscrisă. Cu prospecte amănunțite și deslușiri precise servește cu toată prevenirea direcțiunea băilor sau medical balnear **Dr. Johann von Szilvassy.** [1896] 7—15

Postă și telegraf în loc.

Borszék, Iunie 1895.

Direcțiunea băilor și a stabilimentului.

Hârtie de scrisori
cu inscripția

„Totul pentru Națiune!”

lozinca sublimă a Fetei Române efectuează **Librăria „Institutului Tipografic”** în ori-ce mărime de hârtie, cu diferite arabescuri, în cutii sau fără cutii.

În editura „Institutului tipografic”
a apărut și se află de vânzare

Prăsirea pomilor

de
D. COMSA,
membru în comitetul central al „Reuniunii române agricole”.
Prețul unui exemplar 12 cr.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 80 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărul.** Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărălnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstăm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Genșotoa.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vântură-Teasă.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Musoiu-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba Iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărăgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalin pécourarul.** Poveste de Nicolae Trimbițianu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Clara Milici.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 b.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit

de cuverte, cerneală, recușite de scris, ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuează repede.

Bilete de vizită

după plac și cerere

Mare deposit

de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină de epistole cu picuri în casete.

EDITURA „TRIBUNET” ȘI A „FOII POPORULUI”.

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei”

Dictionar

român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.